

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

5 listopada 2011

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/82/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2011/722/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 27 października 2011 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zająć Unia Europejska w ramach Komitetu ds. Handlu ustanowionego w Umowie o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego Komitetu ds. Handlu oraz sporządzenia listy 15 arbitrów 16

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1114/2011 z dnia 4 listopada 2011 r. uchylające rozporządzenie (WE) nr 601/2008 w sprawie środków ochronnych mających zastosowanie do określonych produktów rybołówstwa przywożonych z Gabonu i przeznaczonych do spożycia przez ludzi** ⁽¹⁾ 23

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1115/2011 z dnia 4 listopada 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ... 24

DECYZJE

2011/723/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 3 listopada 2011 r. zmieniająca decyzję 2008/866/WE w sprawie środków nadzwyczajnych zawieszających przywóz z Peru niektórych mały przeznaczonych do spożycia przez ludzi w odniesieniu do okresu jej stosowania** (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 7767) ⁽¹⁾ 26

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2011/82/UE

z dnia 25 października 2011 r.

w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 87 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego jest głównym celem polityki transportowej Unii. Unia prowadzi politykę mającą na celu poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego, przyjmując za cel zmniejszenie liczby ofiar śmiertelnych, liczby rannych oraz strat materialnych. Istotnym elementem tej polityki jest spójne egzekwowanie kar za popełnianie w Unii przestępstwa i wykroczenia w ruchu drogowym, poważnie zagrażające bezpieczeństwu ruchu drogowego.

(2) Jednak z uwagi na brak właściwych procedur i niezależnie od możliwości istniejących na mocy decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej ⁽²⁾ oraz decyzji Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW ⁽³⁾ („decyzje Prüm”), kary pieniężne za pewne przestępstwa lub wykroczenia w ruchu drogowym często nie są egzekwowane, jeśli te przestępstwa lub wykroczenia są popełniane przez kierujących pojazdami zarejestrowanymi w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym je popełniono. Celem niniejszej dyrektywy jest zapewnienie również w takich przypadkach skuteczności dochodzeń dotyczących przestępstw lub wykroczeń związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2008 r. (Dz.U. C 45 E z 23.2.2010, s. 149) i stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 17 marca 2011 r. (Dz.U. C 136 E z 6.5.2011, s. 1). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 29 września 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12.

(3) W komunikacie z dnia 20 lipca 2010 r. zatytułowanym „W kierunku europejskiego obszaru bezpieczeństwa ruchu drogowego: kierunki polityki bezpieczeństwa ruchu drogowego na lata 2011–2020” Komisja podkreśliła, że egzekwowanie przepisów pozostaje kluczowym czynnikiem w procesie tworzenia warunków dla istotnego zmniejszenia liczby ofiar śmiertelnych i liczby rannych. W konkluzjach z dnia 2 grudnia 2010 r. dotyczących bezpieczeństwa ruchu drogowego Rada wezwała również do rozważenia potrzeby jeszcze bardziej rygorystycznego egzekwowania przepisów ruchu drogowego przez państwa członkowskie, a w odpowiednich przypadkach na szczeblu Unii. Rada wezwała Komisję, by w stosownych przypadkach przeanalizowała możliwości zharmonizowania przepisów ruchu drogowego na szczeblu Unii. Komisja powinna zatem ocenić konieczność zaproponowania w przyszłości dalszych środków ułatwiających transgraniczne egzekwowanie przepisów dotyczących przestępstw lub wykroczeń w ruchu drogowym, zwłaszcza w odniesieniu do przestępstw lub wykroczeń wiążących się z poważnymi wypadkami drogowymi.

(4) Należy również zachęcać do zwiększenia spójności środków kontroli między państwami członkowskimi, a Komisja powinna w związku z tym zbadać potrzebę opracowania wspólnych standardów dla urządzeń technicznych służących do automatycznej kontroli w celu zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego.

(5) Należy poszerzać wiedzę obywateli Unii na temat obowiązujących w różnych państwach członkowskich przepisów z zakresu bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz na temat wdrożenia niniejszej dyrektywy, zwłaszcza przy pomocy odpowiednich środków gwarantujących przekazanie wystarczających informacji na temat konsekwencji nieprzestrzegania przepisów z zakresu bezpieczeństwa ruchu drogowego w czasie podróży po państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie rejestracji.

(6) By poprawić bezpieczeństwo ruchu drogowego w Unii i by zapewnić równe traktowanie kierowców popełniających przestępstwa lub wykroczenia, niezależnie do tego, czy są rezydentami czy nie, należy ułatwić

egzekwowanie przepisów niezależnie od państwa członkowskiego zarejestrowania pojazdu. W tym celu należy wdrożyć system transgranicznej wymiany informacji dotyczących pewnych określonych przestępstw lub wykroczeń związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego, niezależnie od tego, czy na mocy prawa danego państwa członkowskiego mają charakter karny czy administracyjny, zapewniając państwu członkowskiemu popełnienia przestępstwa lub wykroczenia dostęp do danych rejestracyjnych pojazdów państwa członkowskiego rejestracji.

- (7) Skuteczniejsza transgraniczna wymiana danych rejestracyjnych pojazdów, która powinna ułatwić identyfikację osób podejrzanych o popełnienie przestępstw lub wykroczeń związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego, może zwiększyć efekt odstrasżający i zachęcić do ostrożniejszej jazdy kierowców pojazdów zarejestrowanych w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, co zmniejszy liczbę ofiar wypadków w ruchu drogowym.
- (8) Przestępstwa lub wykroczenia związane z bezpieczeństwem ruchu drogowego objęte niniejszą dyrektywą nie są jednakowo traktowane w państwach członkowskich. Niektóre państwa członkowskie kwalifikują takie czyny na mocy swojego prawa krajowego jako delikty administracyjne, podczas gdy inne kwalifikują je jako wykroczenia lub przestępstwa. Niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie niezależnie od kwalifikacji tych czynów na mocy prawa krajowego.
- (9) W ramach decyzji Prüm państwa członkowskie udostępniają sobie wzajemnie dane rejestracyjne pojazdów w celu usprawnienia wymiany informacji i przyspieszenia obowiązujących procedur. W niniejszej dyrektywie powinny zostać w jak największym stopniu uwzględnione przepisy dotyczące specyfikacji technicznych i dostępności systemów automatycznej wymiany danych określone w decyzjach Prüm.
- (10) Istniejące oprogramowanie powinno być podstawą wymiany danych na mocy niniejszej dyrektywy, a jednocześnie powinno ułatwiać państwom członkowskim składanie sprawozdań Komisji. Takie oprogramowanie powinno umożliwiać sprawną, bezpieczną i poufną wymianę danych rejestracyjnych pojazdów między państwami członkowskimi. Należy wykorzystać komputerowy europejski system informacji o pojazdach i prawach jazdy (EUCARIS), obowiązkowy dla państw członkowskich na mocy decyzji z Prüm w odniesieniu do danych rejestracyjnych pojazdów. Komisja powinna przedstawić sprawozdanie z oceny funkcjonowania oprogramowania stosowanego do celów niniejszej dyrektywy.
- (11) Zakres stosowania wymienionego wyżej oprogramowania powinien być ograniczony do procedur stosowanych przy wymianie informacji między krajowymi punktami kontaktowymi w państwach członkowskich. Procedury oraz zautomatyzowane procesy, w których należy zastosować te informacje, nie są objęte zakresem stosowania takiego oprogramowania.
- (12) Strategia zarządzania informacjami do celów ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego UE ma na celu

znalezienie najprostszycy rozwiązań w zakresie wymiany danych, które ułatwiają śledzenie wymiany danych oraz są opłacalne.

- (13) Państwa członkowskie powinny być w stanie skontaktować się z właścicielem lub posiadaczem pojazdu lub ze zidentyfikowaną w inny sposób osobą podejrzaną o popełnienie przestępstwa lub wykroczenia związanego z bezpieczeństwem ruchu drogowego, by poinformować daną osobę o mających zastosowanie procedurach i konsekwencjach prawnych wynikających z przepisów państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia. Czyniąc to, państwa członkowskie powinny rozważyć wysłanie informacji o przestępstwie lub wykroczeniu związanym z bezpieczeństwem ruchu drogowego w języku dokumentu rejestracyjnego lub języku, który najprawdopodobniej jest przez daną osobę rozumiany, by zrozumiała ona informacje, które są jej przekazywane. Państwa członkowskie powinny stosować odpowiednie procedury celem zapewnienia, by informowana była tylko zainteresowana osoba, nie zaś strona trzecia. W tym celu państwa członkowskie powinny korzystać ze szczegółowych ustaleń podobnych do ustaleń przyjętych do celów dalszych działań związanych z takimi przestępstwami lub wykroczeniami, obejmujących takie środki jak – w odpowiednich przypadkach – przesyłka polecona. Pozwoli to zainteresowanej osobie zareagować we właściwy sposób na te informacje, w szczególności wystąpić o dodatkowe informacje, zapłacić mandat lub skorzystać z prawa do obrony, w szczególności w przypadku błędnej identyfikacji. Dalsze postępowanie jest uregulowane w mających zastosowanie aktach prawnych, w tym w aktach prawnych dotyczących wzajemnej pomocy i wzajemnego uznawania, np. w decyzji ramowej Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym ⁽¹⁾.
- (14) Państwa członkowskie powinny rozważyć zapewnianie równoważnych tłumaczeń zawiadomień wysyłanych przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym ⁽²⁾.
- (15) Mając na celu realizację polityki bezpieczeństwa ruchu drogowego zmierzającej do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony wszystkich użytkowników dróg w Unii oraz mając na uwadze niezmiernie różnorodne warunki istniejące na terytorium Unii, państwa członkowskie powinny podejmować działania – bez uszczerbku dla bardziej restrykcyjnych strategii politycznych i przepisów – celem zapewnienia większej spójności przepisów ruchu drogowego oraz ich egzekwowania między państwami członkowskimi. W ramach sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady ze stosowania niniejszej dyrektywy Komisja powinna zbadać potrzebę opracowania wspólnych standardów w celu ustanowienia porównywalnych metod, praktyk i minimalnych standardów na poziomie Unii, przy uwzględnieniu współpracy międzynarodowej i istniejących umów

⁽¹⁾ Dz.U. L 76 z 22.3.2005, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 280 z 26.10.2010, s. 1.

- w dziedzinie bezpieczeństwa ruchu drogowego, w szczególności Konwencji wiedeńskiej o ruchu drogowym z dnia 8 listopada 1968 r.
- (16) W ramach sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady ze stosowania niniejszej dyrektywy przez państwa członkowskie Komisja powinna zbadać potrzebę opracowania wspólnych kryteriów dotyczących dalszych procedur w państwach członkowskich w przypadku niezapłacenia sankcji pieniężnej, zgodnie z przepisami i procedurami obowiązującymi w państwach członkowskich. W sprawozdaniu tym Komisja powinna zająć się takimi kwestiami jak procedury pomiędzy właściwymi organami państw członkowskich dotyczące przekazywania ostatecznej decyzji o nałożeniu kary lub sankcji pieniężnej, jak też uznawanie i wykonywanie takiej ostatecznej decyzji.
- (17) Przygotowując przegląd niniejszej dyrektywy, Komisja powinna przeprowadzić konsultacje z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, takimi jak organy ds. bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz organy ścigania, stowarzyszenia ofiar i inne organizacje pozarządowe działające w obszarze bezpieczeństwa ruchu drogowego.
- (18) Bliższej współpracy organów ścigania powinno towarzyszyć poszanowanie praw podstawowych, w szczególności prawa do prywatności i ochrony danych osobowych, zagwarantowanych specjalnymi przepisami w zakresie ochrony danych, które powinny uwzględniać szczególny charakter transgranicznego dostępu do elektronicznych baz danych. Konieczne jest, aby oprogramowanie, które ma zostać stworzone, umożliwiło wymianę informacji w bezpiecznych warunkach i zapewniało zachowanie poufności przekazywanych danych. Danych zgromadzonych zgodnie z niniejszą dyrektywą nie należy wykorzystywać do innych celów niż cele niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie powinny przestrzegać obowiązków dotyczących warunków wykorzystywania i tymczasowego przechowywania danych.
- (19) Z uwagi na fakt, że dane związane z identyfikacją sprawcy przestępstwa lub wykroczenia są danymi osobowymi, państwa członkowskie powinny przyjąć środki niezbędne do zapewnienia stosowania odnośnych przepisów decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych⁽¹⁾. Bez uszczerbku dla przestrzegania wymogów proceduralnych dotyczących mechanizmów odwoływania się i dochodzenia roszczeń obowiązujących w zainteresowanych państwach członkowskich, osobę, której dotyczą dane, należy odpowiednio poinformować w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia o prawie dostępu do danych osobowych, prawie do uzyskania ich korekty i ich usunięcia oraz o maksymalnym zgodnym z prawem okresie przechowywania tych danych; osoba ta powinna też mieć prawo do uzyskania sprostowania wszelkich nieprawidłowych danych osobowych lub natychmiastowego usunięcia wszelkich danych zarejestrowanych bezprawnie.
- (20) Państwa trzecie powinny mieć możliwość uczestnictwa w wymianie danych rejestracyjnych pojazdów pod warunkiem zawarcia stosownej umowy z Unią. Taka umowa powinna zawierać niezbędne postanowienia dotyczące ochrony danych.
- (21) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, o których mowa w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (22) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, i bez uszczerbku dla art. 4 tego Protokołu, powyższe państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej dyrektywy, nie są nią związane ani jej nie stosują.
- (23) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (24) Aby osiągnąć cel, jakim jest wymiana informacji między państwami członkowskimi za pomocą środków interoperacyjnych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do uwzględniania odnośnych zmian w decyzji 2008/615/WSiSW i decyzji 2008/616/WSiSW lub tam, gdzie wymagają tego unijne akty prawne mające bezpośrednie znaczenie dla aktualizacji załącznika I. Szczególnie ważne jest to, aby Komisja podczas prac przygotowawczych prowadziła stosowne konsultacje, w tym z ekspertami. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (25) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²⁾ zachęca się państwa członkowskie do sporządzania i publikowania – w interesie własnym, jak i Unii – własnych tabel możliwie jak najdokładniej ilustrujących korelacje pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do podawania ich do wiadomości publicznej.
- (26) Z uwagi na fakt, że cel niniejszej dyrektywy, czyli zapewnienie wysokiego poziomu ochrony wszystkich uczestników ruchu drogowego w Unii, poprzez ułatwienie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego, popełnionych podczas kierowania pojazdami zarejestrowanymi w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie, w którym popełniono przestępstwo lub wykroczenie, nie może zostać w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie, lecz może z powodu skali i skutków działań zostać lepiej osiągnięty na szczeblu Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 60.

⁽²⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym samym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.

(27) Skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię ⁽¹⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Celem niniejszej dyrektywy jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony wszystkich uczestników ruchu drogowego w Unii, poprzez ułatwienie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego i egzekwowania dzięki temu kar, w przypadkach gdy te przestępstwa lub wykroczenia popełniane są podczas kierowania pojazdami zarejestrowanymi w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie ich popełnienia.

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do następujących przestępstw lub wykroczeń związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego:

- a) przekroczenie dopuszczalnej prędkości;
- b) niedopełnienie obowiązku korzystania z pasów bezpieczeństwa;
- c) niezastosowanie się do czerwonego sygnału świetlnego;
- d) kierowanie pojazdem pod wpływem alkoholu;
- e) kierowanie pojazdem pod wpływem środków odurzających;
- f) niedopełnienie obowiązku używania w czasie jazdy hełmów ochronnych;
- g) korzystanie z niedozwolonej części drogi;
- h) niezgodne z prawem korzystanie z telefonu komórkowego lub innych środków łączności podczas kierowania pojazdem.

Artykuł 3

Definicje

Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „pojazd” oznacza każdy pojazd silnikowy, w tym motocykl, zwykle stosowany do przewozu osób lub towarów po drodze;
- b) „państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia” oznacza państwo członkowskie, w którym popełnione zostało przestępstwo lub wykroczenie;
- c) „państwo członkowskie rejestracji” oznacza państwo członkowskie, w którym zarejestrowany jest pojazd, podczas kierowania którym popełniono przestępstwo lub wykroczenie;

- d) „przekroczenie dopuszczalnej prędkości” oznacza przekroczenie ograniczeń prędkości obowiązujących na danej drodze i dla danego rodzaju pojazdów w państwie członkowskim popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- e) „niedopełnienie obowiązku korzystania z pasów bezpieczeństwa” oznacza niedostosowanie się do wymogu zapięcia pasów bezpieczeństwa lub stosowania systemów mocowania dla dzieci, zgodnie z dyrektywą Rady 91/671/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. odnoszącą się do obowiązkowego stosowania pasów bezpieczeństwa i urządzeń przytrzymujących dla dzieci w pojazdach ⁽²⁾ i z prawem państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- f) „niezastosowanie się do czerwonego sygnału świetlnego” oznacza przejazd na czerwonym sygnale nadawanym przez sygnalizator lub niezastosowanie się do innego odpowiedniego znaku nakazującego zatrzymanie się, określonego w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- g) „kierowanie pojazdem pod wpływem alkoholu” oznacza kierowanie pojazdem w stanie ograniczonej zdolności spowodowanej wpływem alkoholu, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- h) „kierowanie pojazdem pod wpływem środków odurzających” oznacza kierowanie pojazdem w stanie ograniczonej zdolności spowodowanej wpływem narkotyków lub innych substancji działających podobnie, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- i) „niedopełnienie obowiązku używania w czasie jazdy hełmów ochronnych” oznacza jazdę bez hełmu, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- j) „korzystanie z niedozwolonego pasa ruchu” oznacza niezgodne z prawem wykorzystywanie części jezdni takiej jak pas awaryjny, pas przeznaczony dla komunikacji publicznej lub pas czasowo zamknięty do jazdy z powodu zatoru lub prac drogowych, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- k) „niezgodne z prawem korzystanie z telefonu komórkowego lub innych środków łączności podczas kierowania pojazdem” oznacza niezgodne z prawem korzystanie z telefonu komórkowego lub innych środków łączności podczas kierowania pojazdem, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- l) „krajowy punkt kontaktowy” oznacza wyznaczony organ właściwy w sprawach wymiany danych rejestracyjnych pojazdów;
- m) „automatyczne wyszukiwanie” oznacza procedurę dostępu on-line do zasobów bazy danych jednego, kilku lub wszystkich państw członkowskich lub uczestniczących państw;

⁽¹⁾ Dz.U. C 310 z 5.12.2008, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 373 z 31.12.1991, s. 26.

n) „posiadacz pojazdu” oznacza osobę, na której nazwisko pojazd jest zarejestrowany, zgodnie z definicją w prawie państwa członkowskiego rejestracji.

Artykuł 4

Procedura wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi

1. W przypadku dochodzeń w sprawach przestępstw lub wykroczeń związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego, o których mowa w art. 2, państwa członkowskie zapewniają krajowym punktom kontaktowym innych państw członkowskich, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, dostęp do następujących krajowych danych rejestracyjnych pojazdów, i umożliwiają im automatyczne wyszukiwanie:

- a) danych dotyczących pojazdów; oraz
- b) danych dotyczących właścicieli lub posiadaczy pojazdu.

Elementy danych, o których mowa w lit. a) i b), konieczne do prowadzenia wyszukiwań, muszą być zgodne z załącznikiem I.

2. Wszelkie wyszukiwania w formie wniosków wychodzących są prowadzone przez krajowy punkt kontaktowy państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia z zastosowaniem pełnego numeru rejestracyjnego.

Wyszukiwania te są prowadzone zgodnie z procedurami opisanymi w rozdziale 3 załącznika do decyzji 2008/616/WSiSW, z wyjątkiem pkt 1 rozdziału 3 załącznika do decyzji 2008/616/WSiSW, do którego zastosowanie ma załącznik I do niniejszej dyrektywy.

Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wykorzystuje zgodnie z niniejszą dyrektywą uzyskane dane w celu ustalenia, kto ponosi odpowiedzialność za przestępstwa lub wykroczenia związane z bezpieczeństwem ruchu drogowego, o których mowa w art. 2 i 3.

3. Na użytek wymiany danych, o których mowa w ust. 1, każde państwo członkowskie wyznacza krajowy punkt kontaktowy. Uprawnienia krajowych punktów kontaktowych określa mające zastosowanie prawo danego państwa członkowskiego.

4. Państwa członkowskie przyjmują wszelkie środki konieczne do zapewnienia, by wymiana informacji była prowadzona za pomocą interoperacyjnych środków elektronicznych bez wymiany danych z udziałem innych baz danych. Państwa członkowskie zapewniają, by ta wymiana informacji była prowadzona w sposób oszczędny i bezpieczny, oraz zapewniają bezpieczeństwo i ochronę przekazywanych danych, z wykorzystaniem w jak największym stopniu istniejącego oprogramowania komputerowego, takiego jak oprogramowanie specjalnie przygotowane dla potrzeb art. 12 decyzji 2008/615/WSiSW oraz zmienione wersje tego oprogramowania, zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy oraz z pkt 2 i 3 rozdziału 3 załącznika do decyzji 2008/616/WSiSW. Zmienione wersje oprogramowania zapewniają zarówno tryb wymiany danych on-line w czasie rzeczywistym, jak i tryb wymiany partii danych, przy czym ten drugi tryb pozwala na wymianę wielu zapytań lub odpowiedzi w ramach jednej wiadomości.

5. Każde państwo członkowskie ponosi swoje koszty powstałe w wyniku administrowania, użytkowania i utrzymania oprogramowania, o którym mowa w ust. 4.

Artykuł 5

Zawiadomienie w sprawie przestępstwa lub wykroczenia związanego z bezpieczeństwem ruchu drogowego

1. Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia podejmuje decyzję, czy wszcząć postępowanie dotyczące przestępstwa lub wykroczenia związanego z bezpieczeństwem ruchu drogowego, o którym mowa w art. 2.

W przypadku gdy państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia podejmie decyzję o wszczęciu takiego postępowania, informuje ono zgodnie ze swoim prawem krajowym odpowiednio właściciela pojazdu, posiadacza pojazdu lub zidentyfikowaną w inny sposób osobę podejrzaną o popełnienie przestępstwa lub wykroczenia związanego z bezpieczeństwem ruchu drogowego.

Informacje te, zgodnie z prawem krajowym, obejmują konsekwencje prawne czynu na terytorium państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia przewidziane prawem tego państwa członkowskiego.

2. Wysyłając zawiadomienie do właściciela pojazdu, posiadacza pojazdu lub zidentyfikowanej w inny sposób osoby podejrzaney o popełnienie przestępstwa lub wykroczenia związanego z bezpieczeństwem ruchu drogowego, państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia podaje, zgodnie ze swoim prawem, wszystkie właściwe informacje, zwłaszcza charakter przestępstwa lub wykroczenia związanego z bezpieczeństwem ruchu drogowego, o którym mowa w art. 2, miejsce, datę i czas popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, tytuły tekstów naruszonych przepisów prawa krajowego oraz karę, a także, w stosownych przypadkach, dane dotyczące urzędzenia, przy pomocy którego wykryto dane przestępstwo lub wykroczenie. W tym celu państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia może wykorzystać wzór zawiadomienia zawarty w załączniku II.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia podejmie decyzję o wszczęciu postępowania dotyczącego przestępstwa lub wykroczenia związanego z bezpieczeństwem ruchu drogowego, o którym mowa w art. 2, państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, w celu zapewnienia poszanowania praw podstawowych, wysyła zawiadomienie w języku dokumentu rejestracyjnego, jeśli nim dysponuje, lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego rejestracji.

Artykuł 6

Sprawozdania składane Komisji przez państwa członkowskie

W terminie do dnia 7 listopada 2014 r. państwa członkowskie składają Komisji wstępne sprawozdanie. Składają one także Komisji kompleksowe sprawozdanie w terminie z dnia 6 maja 2016 r., a następnie co dwa lata.

Kompleksowe sprawozdanie wskazuje liczbę automatycznych wyszukiwań dokonanych przez państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia poprzez krajowy punkt kontaktowy państwa członkowskiego rejestracji w związku z przestępstwami lub wykroczeniami popełnionymi na jego terytorium, wraz z rodzajem przestępstw lub wykroczeń, których dotyczyły zapytania, i liczbą zapytań, które nie dały rezultatu.

Kompleksowe sprawozdanie obejmuje także opis sytuacji na szczeblu krajowym odnośnie do działań podjętych w związku z przestępstwami lub wykroczeniami związanymi z bezpieczeństwem ruchu drogowego, w oparciu o odsetek takich przestępstw lub wykroczeń, w związku z którymi wysłano zawiadomienie.

Artykuł 7

Ochrona danych

1. Wobec danych osobowych przetwarzanych na podstawie niniejszej dyrektywy mają zastosowanie przepisy dotyczące ochrony danych zawarte w decyzji ramowej 2008/977/WSiSW.

2. W szczególności każde państwo członkowskie zapewnia, by dane osobowe przetwarzane na podstawie niniejszej dyrektywy były w odpowiednim czasie poprawiane w razie nieścisłości, usuwane lub blokowane, jeżeli nie są dłużej potrzebne, zgodnie z art. 4 i 5 decyzji ramowej 2008/977/WSiSW, oraz by został ustanowiony termin przechowywania danych, zgodnie z art. 9 tej decyzji ramowej.

Państwa członkowskie zapewniają, by wszystkie dane osobowe przetwarzane na podstawie niniejszej dyrektywy były wykorzystywane wyłącznie do celów określonych w art. 1 oraz by osobom, których dotyczą dane, przysługiwały takie same prawa do informacji, dostępu, do uzyskania korekty, usunięcia i zablokowania, do odszkodowania i do sądowych środków ochrony prawnej, jak prawa przyjęte na mocy prawa krajowego w ramach wdrażania odnośnych przepisów decyzji ramowej 2008/977/WSiSW.

Do danych osobowych przetwarzanych na podstawie niniejszej dyrektywy mają również zastosowanie wszystkie stosowne przepisy dotyczące ochrony danych zawarte w decyzjach Prüm.

3. Każda zainteresowana osoba ma prawo do uzyskania informacji na temat tego, jakie dane osobowe zapisane w państwie członkowskim rejestracji zostały przekazane państwu członkowskiemu popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, włącznie z datą złożenia wniosku oraz właściwym organem państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

Artykuł 8

Informacje dla użytkowników dróg w Unii

1. Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej we wszystkich oficjalnych językach instytucji Unii streszczenie przepisów obowiązujących w państwach członkowskich w dziedzinie objętej zakresem stosowania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie dostarczają Komisji informacje o tych przepisach.

2. Państwa członkowskie dostarczają użytkownikom dróg niezbędnych informacji o przepisach mających zastosowanie na ich terytorium i o środkach wdrażających niniejszą dyrektywę, we współpracy między innymi z organami ds. bezpieczeństwa ruchu drogowego, organizacjami pozarządowymi działającymi w obszarze bezpieczeństwa ruchu drogowego i automobilklubami.

Artykuł 9

Akty delegowane

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 10 dotyczących aktualizacji załącznika I w świetle

postępu technicznego w celu uwzględnienia odnośnych zmian w decyzji 2008/615/WSiSW i decyzji 2008/616/WSiSW lub tam, gdzie wymagają tego unijne akty prawne mające bezpośrednie znaczenie dla aktualizacji załącznika I.

Artykuł 10

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia, o których mowa w art. 9, przekazuje się Komisji na okres pięciu lat od dnia 6 listopada 2011 r. Nie później niż dziewięć miesięcy przed upływem okresu pięciu lat Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień. Przekazanie uprawnień jest w sposób dorozumiany przedłużane na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Parlament Europejski lub Rada może w dowolnym momencie odwołać przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 9. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 9 wchodzi w życie tylko pod warunkiem, że w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Parlament Europejski ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec tego aktu, lub pod warunkiem, że przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.

Artykuł 11

Przegląd dyrektywy

W terminie do dnia 7 listopada 2016 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy przez państwa członkowskie. W sprawozdaniu tym Komisja koncentruje się w szczególności na poniższych aspektach i, w stosownych przypadkach, przedstawia wnioski dotyczące tych aspektów:

- ocena, czy zakresem stosowania niniejszej dyrektywy należy objąć inne przestępstwa lub wykroczenia związane z bezpieczeństwem ruchu drogowego,
- ocena skuteczności niniejszej dyrektywy, jeżeli chodzi o zmniejszenie liczby ofiar śmiertelnych na unijnych drogach, a w szczególności ocena tego, czy na skuteczność niniejszej dyrektywy ma wpływ zasięg terytorialny jej stosowania,

- ocena potrzeby opracowania wspólnych standardów dla urzędów służących do automatycznej kontroli i dla procedur. W tym kontekście wzywa się Komisję do opracowania na poziomie Unii wytycznych dotyczących bezpieczeństwa ruchu drogowego w ramach wspólnej polityki transportowej, aby zapewnić większą spójność egzekwowania przepisów ruchu drogowego przez państwa członkowskie dzięki porównywalnym metodom i praktykom. Wytyczne te mogą obejmować przynajmniej przekraczanie dopuszczalnej prędkości, kierowanie pojazdem pod wpływem alkoholu, niedopełnienie obowiązku korzystania z pasów bezpieczeństwa i niezastosowanie się do czerwonego sygnału świetlnego,
- ocena potrzeby wzmocnienia egzekwowania kar za przestępstwa lub wykroczenia związane z bezpieczeństwem ruchu drogowego oraz zaproponowania wspólnych kryteriów dotyczących procedur w przypadku niezapłacenia sankcji pieniężnej, w ramach wszystkich odnośnych polityki UE, w tym wspólnej polityki transportowej,
- możliwości ujednoczenia przepisów ruchu drogowego w odpowiednich przypadkach,
- ocena oprogramowania, o którym mowa w art. 4 ust. 4, w celu zapewnienia odpowiedniego wdrożenia niniejszej dyrektywy oraz zagwarantowania skutecznej, sprawnej, bezpiecznej i poufnej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów.

Artykuł 12

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do

wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia 7 listopada 2013 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 14

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 25 października 2011 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ELEMENTY DANYCH ZWIĄZANE Z WYSZUKIWANIEM, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4

Lp.	M/O ⁽¹⁾	Uwagi
Dane dotyczące pojazdu	M	
Państwo członkowskie rejestracji	M	
Numer rejestracyjny	M	(A ⁽²⁾)
Dane dotyczące przestępstwa lub wykroczenia	M	
Państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia	M	
Data popełnienia przestępstwa lub wykroczenia	M	
Godzina popełnienia przestępstwa lub wykroczenia	M	
Cel wyszukiwania	M	Kod wskazujący na rodzaj przestępstwa lub wykroczenia określonego w art. 2 1 = przekroczenie dopuszczalnej prędkości 2 = kierowanie pojazdem pod wpływem alkoholu 3 = niedopełnienie obowiązku korzystania z pasów bezpieczeństwa 4 = niezastosowanie się do czerwonego sygnału świetlnego 5 = korzystanie z niedozwolonej części drogi 10 = kierowanie pojazdem pod wpływem środków odurzających 11 = niedopełnienie obowiązku używania w czasie jazdy hełmów ochronnych 12 = niezgodne z prawem korzystanie z telefonu komórkowego lub innych środków łączności podczas kierowania pojazdem

⁽¹⁾ M = obowiązkowo, jeśli znajduje się w krajowym rejestrze, O = nieobowiązkowo.

⁽²⁾ Skrót ze zharmonizowanego dokumentu, zob. dyrektywa Rady 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 138 z 1.6.1999, s. 57).

DOSTARCZONE ELEMENTY DANYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4

Część I. Dane dotyczące pojazdów

Lp.	M/O ⁽¹⁾	Uwagi
Numer rejestracyjny	M	
Numer podwozia/numer identyfikacyjny pojazdu (VIN)	M	
Kraj rejestracji	M	
Marka	M	(D.1 ⁽²⁾) np. Ford, Opel, Renault
Nazwa handlowa pojazdu	M	(D.3) np. Focus, Astra, Megane
Kod kategorii UE	M	(j) motorowery, motocykle, samochody

⁽¹⁾ M = obowiązkowo, jeśli znajduje się w krajowym rejestrze, O = nieobowiązkowo.

⁽²⁾ Skrót ze zharmonizowanego dokumentu, zob. dyrektywa 1999/37/WE.

Część II. Dane dotyczące posiadaczy lub właścicieli pojazdu

Lp.	M/O ⁽¹⁾	Uwagi
Dane dotyczące posiadaczy pojazdu		(C.1 ⁽²⁾) dane związane z posiadaczem dowodu rejestracyjnego
Nazwisko (firma) posiadacza dowodu rejestracyjnego	M	(C.1.1) Osobne pola na nazwisko, infiksy, tytuły itp., a także nazwisko podane w formacie do wydruku
Imię	M	(C.1.2) Osobne pola na imię (imiona) i inicjały, a także nazwisko podane w formacie do wydruku
Adres	M	(C.1.3) Osobne pola na ulicę, numer domu i numer dodatkowy, kod pocztowy, miejsce pobytu, kraj pobytu itd., a także adres podany w formacie do wydruku
Płeć	O	Mężczyzna, kobieta
Data urodzenia	M	
Status prawny	M	Osoba fizyczna, stowarzyszenie, spółka, firma itd.
Miejsce urodzenia	O	
Numer identyfikacyjny	O	Identyfikator jednoznacznie określający osobę lub przedsiębiorstwo
Dane dotyczące właścicieli pojazdu		(C.2) Dane odnoszą się do właściciela pojazdu.
Nazwisko (firma) właścicieli	M	(C.2.1)
Imię	M	(C.2.2)
Adres	M	(C.2.3)
Płeć	O	Mężczyzna, kobieta
Data urodzenia	M	
Status prawny	M	Osoba fizyczna, stowarzyszenie, spółka, firma itd.
Miejsce urodzenia	O	
Numer identyfikacyjny	O	Identyfikator jednoznacznie określający osobę lub przedsiębiorstwo
		W przypadku pojazdów ze złomowanych, pojazdów skradzionych lub tablic rejestracyjnych albo nieważnej rejestracji pojazdu nie podaje się informacji o właścicielu/posiadaczu. Zamiast tego przekazana zostanie wiadomość „Informacja nieujawniona”.

⁽¹⁾ M = obowiązkowo, jeśli znajduje się w krajowym rejestrze, O = nieobowiązkowo.⁽²⁾ Skrót ze zharmonizowanego dokumentu, zob. dyrektywa 1999/37/WE.

ZAŁĄCZNIK II

**WZÓR ZAWIADOMIENIA,
o którym mowa w art. 5
[Strona tytułowa]**

.....
[Nazwa, adres i numer telefonu nadawcy]

.....
[Imię i nazwisko/nazwa i adres adresata]

ZAWIADOMIENIE

dotyczące przestępstwa lub wykroczenia związanego z bezpieczeństwem ruchu drogowego popełnionego w .....
[nazwa państwa członkowskiego, w którym zostało popełnione przestępstwo lub wykroczenie]

Strona 2

W dniu ..... popełniono przestępstwo/wykroczenie związane z bezpieczeństwem ruchu drogowego z udziałem pojazdu o numerze rejestracyjnym ..... , marki ..... , model ..... , które zostało wykryte przez .....
[nazwa właściwego organu]

[Wariant 1] ⁽¹⁾

Jest Pan/Pani zarejestrowany(-a) jako posiadacz dowodu rejestracyjnego wyżej wymienionego pojazdu.

[Wariant 2] ⁽¹⁾

Posiadacz dowodu rejestracyjnego powyższego pojazdu wskazał, że to Pan/Pani kierował(-a) tym pojazdem, gdy popełniono przestępstwo/wykroczenie związane z bezpieczeństwem ruchu drogowego.

Istotne szczegółowe informacje dotyczące przestępstwa/wykroczenia przedstawione są poniżej na stronie 3.

Kara pieniężna za popełnienie tego przestępstwa/wykroczenia wynosi ..... EUR/[waluta krajowa].

Termin płatności: .....

Jeżeli nie uiszcisz Pan/Pani kary pieniężnej, powinien (powinna) Pan/Pani wypełnić załączony formularz odpowiedzi (strona 4) i wysłać go na wskazany adres.

Niniejsze zawiadomienie podlega procedurom zgodnym z prawem krajowym .....
[nazwa państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia].

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

Strona 3

Istotne szczegóły dotyczące przestępstwa/wykroczenia

a) Dane dotyczące pojazdu, podczas kierowania którym zostało popełnione przestępstwo/wykroczenie:

Numer rejestracyjny: .....

Państwo rejestracji: .....

Marka i model: .....

b) Informacje dotyczące przestępstwa/wykroczenia:

Miejsce, dzień i czas popełnienia przestępstwa/wykroczenia:

.....
.....

Charakter i kwalifikacja prawna przestępstwa/wykroczenia:

.....
.....

Przekroczenie dopuszczalnej prędkości, niedopełnienie obowiązku korzystania z pasów bezpieczeństwa, niezastosowanie się do czerwonego sygnału świetlnego, kierowanie pojazdem pod wpływem alkoholu, kierowanie pojazdem pod wpływem środków odurzających, niedopełnienie obowiązku używania w czasie jazdy hełmów ochronnych, korzystanie z niedozwolonej części drogi, niezgodne z prawem korzystanie z telefonu komórkowego lub innych środków łączności podczas kierowania pojazdem ⁽¹⁾:

Szczegółowy opis przestępstwa/wykroczenia:

.....
.....

Odniesienie do odpowiednich przepisów prawnych:

.....
.....

Opis dowodu popełnienia przestępstwa/wykroczenia albo odniesienie do dowodu:

.....
.....c) Dane dotyczące urządzenia wykorzystanego do wykrycia przestępstwa/wykroczenia ⁽²⁾:

Rodzaj urządzenia użytego do wykrycia: przekroczenia dopuszczalnej prędkości, niedopełnienia obowiązku korzystania z pasów bezpieczeństwa, niezastosowania się do czerwonego sygnału świetlnego, kierowania pojazdem pod wpływem alkoholu, kierowania pojazdem pod wpływem środków odurzających, niedopełnienie obowiązku używania w czasie jazdy hełmów ochronnych, korzystania z niedozwolonej części drogi, niezgodnego z prawem korzystania z telefonu komórkowego lub innych środków łączności podczas kierowania pojazdem ⁽¹⁾:

Specyfikacja urządzenia:

.....
.....

Numer identyfikacyjny urządzenia:

.....
.....

Data ważności ostatniej legalizacji:

.....
.....

d) Wynik zastosowania urządzenia:

.....
.....
[przykład dotyczący przekroczenia dopuszczalnej prędkości; inne przestępstwa lub wykroczenia zostaną dodane:]

Prędkość maksymalna:

.....
.....

Zmierzona prędkość:

.....
.....

Zmierzona prędkość z uwzględnieniem marginesu błędu:

.....
.....⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.⁽²⁾ Nie dotyczy, jeżeli nie było stosowane żadne urządzenie.

Strona 4

Formularz odpowiedzi

(proszę wypełnić drukowanymi literami)

A. Dane identyfikujące kierowcę:

— nazwisko i imię: .....

.....

— miejsce i data urodzenia: .....

.....

— numer prawa jazdy: ..... wydane w dniu (data) ....., w (miejsce): .....

.....

— adres: .....

.....

B. Lista pytań:

1. Czy pojazd marki ....., o numerze rejestracyjnym ..... jest zarejestrowany na Pana/Pani nazwisko? tak/nie ⁽¹⁾

Jeżeli nie, posiadaczem dowodu rejestracyjnego jest: .....

*(nazwisko, imię, adres)*2. Czy przyznaje się Pan/Pani do popełnienia powyższego przestępstwa/wykroczenia? tak/nie ⁽¹⁾

3. Jeżeli nie przyznaje się Pan/Pani, proszę wyjaśnić dlaczego:

.....

.....

.....

.....

Proszę wysłać wypełniony formularz w ciągu 60 dni od daty otrzymania niniejszego zawiadomienia do następującego organu: .....

na poniższy adres: .....

.....

INFORMACJE

Sprawa ta zostanie zbadana przez właściwy organ w .....
[nazwa państwa członkowskiego popełnienia przestępstwa lub wykroczenia]

Jeżeli sprawa zostanie umorzona, zostanie Pan/Pani o tym poinformowany(-a) w ciągu 60 dni od dnia wpłynięcia formularza odpowiedzi.

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

Jeżeli w tej sprawie będą prowadzone dalsze działania, zastosowanie ma następująca procedura:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

[Wypełnia państwo członkowskie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia: procedura, jaka zostanie zastosowana, w tym szczegółowe informacje dotyczące możliwości i procedury odwołania się od decyzji o kontynuowaniu postępowania w danej sprawie. Te szczegółowe informacje muszą obejmować w każdym przypadku: nazwę i adres organu odpowiedzialnego za prowadzenie postępowania w tej sprawie; termin płatności; nazwę i adres właściwego organu odwoławczego; termin wniesienia odwołania].

Niniejsze zawiadomienie jako takie nie wywiera skutków prawnych.

_____

OŚWIADCZENIE KOMISJI W SPRAWIE PODSTAWY PRAWNEJ

„Komisja odnotowuje, że Rada i Parlament Europejski zgadzają się w kwestii zastąpienia podstawy prawnej zaproponowanej przez Komisję, mianowicie art. 91 ust. 1 lit. c) TFUE, artykułem 87 ust. 2 TFUE. Komisja podziela zdanie obydwu współprawodawców na temat znaczenia realizacji celów proponowanej dyrektywy w zakresie poprawy bezpieczeństwa drogowego, jednak z prawnego i instytucjonalnego punktu widzenia uważa, że art. 87 ust. 2 TFUE nie stanowi właściwej podstawy prawnej, i w związku z tym zastrzega sobie prawo do zastosowania wszelkich dostępnych jej środków prawnych”.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 27 października 2011 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma zająć Unia Europejska w ramach Komitetu ds. Handlu ustanowionego w Umowie o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego Komitetu ds. Handlu oraz sporządzenia listy 15 arbitrów

(2011/722/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 i art. 100 ust. 2 oraz art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 23 kwietnia 2007 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich negocjacji dotyczących umowy o wolnym handlu z Republiką Korei.
- (2) Negocjacje te zakończono, a Umowa o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony, ⁽¹⁾ („Umowa”) została podpisana w dniu 6 października 2010 r.
- (3) Na podstawie art. 15.10 ust. 5 Umowy stosuje się ją tymczasowo od dnia 1 lipca 2011 r. w oczekiwaniu na zakończenie procedur wymaganych dla jej zawarcia.
- (4) W art. 15.1 Umowy ustanawia się Komitet ds. Handlu, do którego należy, między innymi, zapewnienie właściwego funkcjonowania Umowy.
- (5) Artykuł 15.1 ust. 4 lit. f) Umowy przewiduje, że Komitet ds. Handlu może przyjąć swój regulamin wewnętrzny.
- (6) Artykuł 14.18 Umowy stanowi, że Komitet ds. Handlu sporządza listę 15 osób mających pełnić rolę arbitra, nie później niż sześć miesięcy od wejścia w życie Umowy lub rozpoczęcia jej tymczasowego stosowania.

- (7) Unia powinna określić stanowisko, jakie ma zająć w kwestii przyjęcia regulaminu wewnętrznego Komitetu ds. Handlu i sporządzenia listy arbitrów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zająć Unia w ramach Komitetu ds. Handlu ustanowionego w Umowie o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego Komitetu ds. Handlu oraz sporządzenia listy 15 osób mających pełnić rolę arbitra opiera się na projektach decyzji Komitetu ds. Handlu stanowiących załącznik do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Delegacja Strony UE do Komitetu ds. Handlu, zgodnie z podziałem kompetencji ustanowionym na podstawie Traktatu, składa się z przedstawicieli Komisji i państw członkowskich, działających w ramach swoich odpowiednich obszarów kompetencji wynikających z Traktatów.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 27 października 2011 r.

W imieniu Rady

J. MILLER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 14.5.2011, s. 6.

PROJEKT

DECYZJA NR ... KOMITETU DS. HANDLU UE-KOREA

z dnia

w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego Komitetu ds. Handlu

KOMITET DS. HANDLU,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Umowę o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony (zwaną dalej „Umową”), podpisaną w Brukseli w dniu 6 października 2010 r., w szczególności jej art. 15.1 ust. 3 lit. c) oraz art. 15.1 ust. 4 lit. f),

Artykuł 1

Ustanawia się regulamin wewnętrzny Komitetu ds. Handlu, jak określono w załączniku.

Artykuł 2

a także mając na uwadze, co następuje:

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem ...

(1) Komitet ds. Handlu może przyjąć swój regulamin wewnętrzny i nadzoruje pracę wszystkich specjalnych komitetów, grup roboczych i innych organów, z wyjątkiem Komitetu ds. Współpracy Kulturalnej, zgodnie z art. 3.3 Protokołu w sprawie współpracy kulturalnej załączonego do Umowy.

Sporządzono w ... dnia...

(2) Komitet ds. Handlu ma wyłączne uprawnienia do podejmowania decyzji w obszarach podlegających specjalnym komitetom i grupom roboczym, o ile Umowa nie stanowi inaczej,

W imieniu Komitetu ds. Handlu

Minister Handlu
Republiki Korei

Kim JONG-HOON

Komisarz ds. Handlu
Komisji Europejskiej

Karel DE GUCHT

ZAŁĄCZNIK

REGULAMIN WEWNĘTRZNY KOMITETU DS. HANDLU

Artykuł 1

Skład i przewodnictwo

1. Komitet ds. Handlu, ustanowiony zgodnie z art. 15.1 Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony (zwanej dalej „Umową”), wypełnia swoje obowiązki zgodnie z art. 15.1 Umowy i jest odpowiedzialny za ogólne wdrożenie Umowy.
2. Jak przewidziano w art. 15.1 ust. 1 Umowy, w skład Komitetu ds. Handlu wchodzi, z jednej strony, przedstawiciele Strony UE oraz przedstawiciele Korei, z drugiej.
3. Komitetowi ds. Handlu przewodniczą wspólnie minister handlu Korei i członek Komisji Europejskiej odpowiedzialny za handel. Przewodniczący mogą być zastępowani przez wyznaczone przez siebie osoby, jak przewidziano w art. 15.1 ust. 2 Umowy.

Artykuł 2

Reprezentacja

1. Strona przekazuje drugiej Stronie listę swoich członków Komitetu ds. Handlu. Listą zarządza Sekretariat Komitetu ds. Handlu.
2. Członek, który chce być reprezentowany przez zastępcę, zgłasza przewodniczącemu Komitetu ds. Handlu imię i nazwisko swojego zastępcy przed posiedzeniem, na którym ma być reprezentowany. Zastępca członka Komitetu ds. Handlu korzysta z wszystkich praw tego członka.

Artykuł 3

Posiedzenia

1. Posiedzenia Komitetu ds. Handlu odbywają się raz w roku lub na wniosek jednej ze Stron. Posiedzenia odbywają się na przemian w Brukseli i w Seulu, o ile Strony nie postanowią inaczej.
2. W drodze wyjątku i jeżeli obie Strony wyrażą na to zgodę, posiedzenia Komitetu ds. Handlu mogą być organizowane w formie wideokonferencji lub telekonferencji.
3. Każde posiedzenie Komitetu ds. Handlu jest zwoływane przez Sekretariat Komitetu ds. Handlu w terminie i w miejscu uzgodnionym przez obie Strony. Zawiadomienie o zwołaniu posiedzenia przekazywane jest przez Sekretariat Komitetu ds. Handlu członkom Komitetu ds. Handlu nie później niż 28 dni przed rozpoczęciem posiedzenia, o ile Strony nie postanowią inaczej.

Artykuł 4

Delegacja

Członkom Komitetu ds. Handlu mogą towarzyszyć urzędnicy. Przed każdym posiedzeniem przewodniczący Komitetu ds. Handlu jest informowany o planowanym składzie delegacji uczestniczących w posiedzeniu.

Artykuł 5

Obserwatorzy

Komitet ds. Handlu może podjąć decyzję *ad hoc* o zaproszeniu obserwatorów.

Artykuł 6

Sekretariat

Koordynatorzy wyznaczeni przez Strony zgodnie z art. 15.6 Umowy działają wspólnie jako Sekretariat Komitetu ds. Handlu.

Artykuł 7

Dokumenty

Jeśli obrady Komitetu ds. Handlu opierają się na dokumentach pisemnych, dokumenty takie są numerowane i przekazywane przez Sekretariat Komitetu ds. Handlu jako dokumenty Komitetu ds. Handlu.

*Artykuł 8***Korespondencja**

1. Korespondencja skierowana do przewodniczących Komitetu ds. Handlu przekazywana jest do Sekretariatu Komitetu ds. Handlu w celu przesłania jej członkom Komitetu ds. Handlu.
2. Korespondencja przewodniczących Komitetu ds. Handlu przesyłana jest do odbiorców za pośrednictwem Sekretariatu Komitetu ds. Handlu, a w stosownych przypadkach dokumenty te są numerowane i przekazywane innym członkom Komitetu ds. Handlu.

*Artykuł 9***Porządek obrad**

1. Wstępny porządek obrad każdego posiedzenia jest ustalany przez Sekretariat Komitetu ds. Handlu. Jest on przekazywany, wraz z odpowiednimi dokumentami, członkom Komitetu ds. Handlu oraz przewodniczącym Komitetu ds. Handlu nie później niż 7 dni przed rozpoczęciem posiedzenia.
2. Wstępny porządek obrad obejmuje punkty, w odniesieniu do których Sekretariat Komitetu ds. Handlu otrzymał wnioski od jednej ze Stron o włączenie do porządku obrad, wraz z odpowiednimi dokumentami, nie później niż 14 dni przed rozpoczęciem posiedzenia.
3. Komitet ds. Handlu przyjmuje porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Jeżeli Strony wyrażą na to zgodę, w porządku obrad można umieścić punkty, które nie znajdowały się we wstępnym porządku obrad.
4. Przewodniczący Komitetu ds. Handlu, w porozumieniu ze Stronami, mogą zaprosić ekspertów do uczestnictwa w posiedzeniach w celu uzyskania informacji na konkretne tematy.
5. Przewodniczący Komitetu ds. Handlu, w porozumieniu ze Stronami, mogą skrócić terminy określone w ust. 1 i 2 w celu uwzględnienia wymagań dotyczących konkretnego przypadku.

*Artykuł 10***Protokoły**

1. Sekretariat Komitetu ds. Handlu sporządza projekt protokołu z każdego posiedzenia, zwykle w ciągu 21 dni od zakończenia posiedzenia.
2. W protokole zasadniczo podsumowuje się każdy punkt porządku obrad, w razie potrzeby uwzględniając:
  - a) dokumenty przedłożone Komitetowi ds. Handlu;
  - b) oświadczenia, o których ujęcie wystąpił członek Komitetu ds. Handlu; oraz
  - c) przyjęte decyzje, wydane zalecenia, uzgodnione oświadczenia oraz wnioski przyjęte w określonych kwestiach.
3. Protokół zawiera również listę członków Komitetu ds. Handlu lub ich zastępców, którzy uczestniczyli w posiedzeniu, listę członków towarzyszących im delegacji oraz listę ewentualnych obserwatorów lub ekspertów obecnych na posiedzeniu.
4. Protokół jest zatwierdzany na piśmie przez obie Strony w terminie 28 dni od dnia posiedzenia lub w dowolnym innym terminie uzgodnionym przez Strony. Po zatwierdzeniu dwa egzemplarze protokołu podpisuje Sekretariat Komitetu ds. Handlu i każda ze Stron otrzymuje po jednym oryginalnym egzemplarzu. Kopie podpisanego protokołu są przesyłane członkom Komitetu ds. Handlu.

*Artykuł 11***Sprawozdania**

Komitet ds. Handlu składa Wspólnemu Komitetowi ustanowionemu na mocy umowy ramowej sprawozdanie ze swojej działalności oraz działalności specjalnych komitetów, grup roboczych i innych organów, na każdym regularnym posiedzeniu Wspólnego Komitetu, jak przewidziano w art. 15.1 ust. 5 Umowy.

*Artykuł 12***Decyzje i zalecenia**

1. Komitet ds. Handlu przyjmuje decyzje i zalecenia w drodze porozumienia między Stronami, jak przewidziano w art. 15.4 Umowy.
2. W okresie między posiedzeniami Komitet ds. Handlu może przyjmować decyzje lub zalecenia w drodze procedury pisemnej, jeżeli wyrażą na to zgodę obydwie Strony. Procedura pisemna polega na wymianie not między przewodniczącymi Komitetu ds. Handlu.

3. W przypadku gdy Komitet ds. Handlu jest upoważniony na mocy Umowy do przyjmowania decyzji lub zaleceń, akty takie noszą odpowiednio nazwy „decyzja” lub „zalecenie”. Sekretariat Komitetu ds. Handlu nadaje każdej decyzji lub zaleceniu numer, podaje datę ich przyjęcia oraz opis ich przedmiotu. Każda decyzja zawiera datę jej wejścia w życie.

4. Decyzje i zalecenia przyjęte przez Komitet ds. Handlu są uwierzytelniane poprzez podpisane przez przewodniczących Komitetu ds. Handlu ich dwóch autentycznych egzemplarzy.

Artykuł 13

Jawność i poufność

1. Jeżeli nie postanowiono inaczej, posiedzenia Komitetu ds. Handlu nie są jawne.
2. Jeżeli jedna ze Stron przedstawia Komitetowi ds. Handlu, specjalnym komitetom, grupom roboczym i innym organom informacje, które na mocy jej przepisów ustawowych i wykonawczych mają charakter poufny, druga Strona traktuje te informacje jako poufne, jak przewidziano w art. 15.1 ust. 7 Umowy.
3. Każda ze Stron może podjąć decyzję o opublikowaniu decyzji i zaleceń Komitetu ds. Handlu w swoim odpowiednim publikatorze urzędowym.

Artykuł 14

Koszty

1. Każda ze Stron pokrywa wszelkie poniesione przez siebie wydatki wynikające z uczestnictwa w posiedzeniach Komitetu ds. Handlu, zarówno jeśli chodzi o koszty personelu, podróży i pobytu, jak i opłaty pocztowe i telekomunikacyjne.
2. Koszty związane z organizacją posiedzeń oraz powielaniem dokumentów ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.

Artykuł 15

Specjalne komitety i grupy robocze

1. Komitetowi ds. Handlu towarzyszą w wykonywaniu jego obowiązków specjalne komitety i grupy robocze, powołane pod jego auspicjami.
2. Komitet ds. Handlu jest informowany o punktach kontaktowych wyznaczonych przez specjalny komitet lub grupę roboczą. Całą korespondencję, wszystkie dokumenty i komunikaty łącznie z wymianą poczty elektronicznej między punktami kontaktowymi każdego specjalnego komitetu lub grupy roboczej, dotyczące wdrożenia Umowy, jednocześnie przesyła się do Sekretariatu Komitetu ds. Handlu
3. Na każdym regularnym posiedzeniu Komitet ds. Handlu otrzymuje sprawozdania od wszystkich specjalnych komitetów i grup roboczych dotyczące ich działalności.
4. Każdy specjalny komitet lub grupa robocza może przyjąć swój własny regulamin wewnętrzny, który zgłasza Komitetowi ds. Handlu.

PROJEKT

DECYZJA NR ... KOMITETU DS. HANDLU UE-KOREA

z dnia

dotycząca sporządzenia listy arbitrów, o której mowa w art. 14.18 Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony

KOMITET DS. HANDLU,

uwzględniając Umowę o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony, podpisaną w Brukseli w dniu 6 października 2010 r. („Strony” i „Umowa”), w szczególności jej art. 14.18,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa przewiduje mechanizm rozstrzygania sporów umożliwiający rozwiązywanie sporów poprzez odwołanie się do organu arbitrażowego.
- (2) W przypadku sporu Strony prowadzą konsultacje w celu osiągnięcia porozumienia co do składu organu arbitrażowego, a jeżeli nie dojdą do porozumienia, arbitrzy są wybierani w drodze losowania spośród kandydatów wymienionych na liście.
- (3) Taką listę nazwisk sporządza Komitet ds. Handlu zgodnie z art. 14.18 Umowy.

(4) Strony uzgodniły listę 15 nazwisk,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Lista 15 arbitrów jest zawarta w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ... dnia ...

W imieniu Komitetu ds. Handlu

Minister Handlu
Republiki Korei
Kim JONG-HOON

Komisarz ds. Handlu Komisji
Europejskiej
Karel DE GUCHT

ZAŁĄCZNIK

LISTA ARBITRÓW**Arbitrzy zaproponowani przez Koreę**

Dukgeun AHN

Seungwha CHANG

Sungjoon CHO

Joongi KIM

Jaemin LEE

Arbitrzy zaproponowani przez UE

Jacques BOURGEOIS

Claus-Dieter EHLERMANN

Pieter Jan KUIJPER

Giorgio SACERDOTI

Ramon TORRENT

Przewodniczący

William DAVEY (USA)

Merit JANOW (USA)

Virachai PLASAI (Tajlandia)

Helge SELAND (Norwegia)

Florentino FELICIANO (Filipiny)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1114/2011

z dnia 4 listopada 2011 r.

uchylające rozporządzenie (WE) nr 601/2008 w sprawie środków ochronnych mających zastosowanie do określonych produktów rybołówstwa przywożonych z Gabonu i przeznaczonych do spożycia przez ludzi

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 601/2008⁽²⁾ ma zastosowanie do określonych produktów rybołówstwa pochodzących z Gabonu i przeznaczonych do spożycia przez ludzi. Przewiduje ono kontrole laboratoryjne każdej przesyłki zawierającej takie produkty rybołówstwa, w celu zapewnienia zgodności z odpowiednimi wartościami granicznymi odpowiednio dla metali ciężkich i siarczynów, określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalającym najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych⁽³⁾ oraz w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 95/2/WE z dnia 20 lutego 1995 r. w sprawie dodatków do żywności innych niż barwniki i substancje słodzące⁽⁴⁾. Wymienione środki ochronne wprowadzono w następstwie kontroli wspólnotowej z 2007 r., która wykazała istotne niedociągnięcia w systemie monitorowania stosowanym w Gabonie.

(2) W lipcu 2010 r. Biuro ds. Żywności i Weterynarii przeprowadziło w Gabonie kontrolę sprawdzającą w celu dokonania oceny stosowanego systemu monitorowania produkcji produktów rybołówstwa przeznaczonych na wywóz do Unii. Zespół kontrolny odnotował poprawę w zakresie ustawodawstwa, procedur kontroli urzędowych oraz pracy laboratoriów. Przedstawiono zalecenia, do których następnie ustosunkował się Gabon. Oprócz tego kontrole przedwywozowe, jakie przeprowadzono w Gabonie, dają odpowiednią gwarancję, umożliwiającą przywóz produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi do Unii.

(3) Ponieważ kontrole, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 601/2008, nie są już konieczne, rozporządzenie to należy uchylić.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie (WE) nr 601/2008 traci moc.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 165 z 26.6.2008, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 61 z 18.3.1995, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1115/2011**z dnia 4 listopada 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 listopada 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 listopada 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	61,3
	MA	47,6
	MK	61,4
	TR	85,0
	ZZ	63,8
0707 00 05	AL	62,0
	TR	117,0
	ZZ	89,5
0709 90 70	MA	70,3
	TR	106,3
	ZZ	88,3
0805 20 10	MA	103,6
	ZA	130,9
	ZZ	117,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	AR	54,5
	HR	28,4
	IL	77,0
	MA	79,7
	TR	86,5
	UY	69,9
	ZZ	66,0
	ZZ	66,0
0805 50 10	AR	58,5
	BO	59,5
	CL	76,1
	TR	60,1
	ZA	41,9
	ZZ	59,2
0806 10 10	BR	225,6
	CL	73,3
	LB	291,0
	TR	121,1
	US	249,8
	ZA	80,8
	ZZ	173,6
	ZZ	173,6
0808 10 80	CA	145,0
	CL	90,0
	CN	86,4
	MK	41,0
	NZ	127,6
	US	86,2
	ZA	82,8
	ZZ	94,1
0808 20 50	CN	48,9
	TR	133,1
	ZZ	91,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 3 listopada 2011 r.

zmieniająca decyzję 2008/866/WE w sprawie środków nadzwyczajnych zawieszających przywóz z Peru niektórych małży przeznaczonych do spożycia przez ludzi w odniesieniu do okresu jej stosowania

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 7767)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/723/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1 lit. b) ppkt (i),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 ustanowiono ogólne zasady dotyczące żywności i pasz, a w szczególności bezpieczeństwa żywności i pasz, na poziomie Unii i krajowym. W rozporządzeniu tym przewiduje się wprowadzenie środków nadzwyczajnych, gdy istnieją dowody na to, że żywność lub pasze przywożone z państwa trzeciego mogą stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia człowieka, zdrowia zwierząt lub dla środowiska i gdy zagrożenia tego nie można w zadowalającym stopniu opanować środkami wprowadzanymi przez państwo lub państwa członkowskie, których sprawa dotyczy.

(2) Decyzję Komisji 2008/866/WE z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie środków nadzwyczajnych zawieszających przywóz z Peru niektórych małży przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽²⁾ przyjęto w związku z wystąpieniem ognisk zapalenia wątroby typu A u ludzi w następstwie spożycia przywiezionych z Peru małży, które były zakażone wirusem zapalenia wątroby typu A (HAV). Decyzja ta miała być początkowo stosowana do dnia 31 marca 2009 r., niemniej okres jej stosowania przedłużono do dnia 30 listopada 2011 r. decyzją Komisji 2010/641/UE⁽³⁾.

(3) W wyniku audytu przeprowadzonego przez Komisję we wrześniu 2009 r. stwierdzono, że władze Peru wprowadzają środki naprawcze zgodnie z informacjami przedstawionymi przez nie po wystąpieniu ogniska zapalenia wątroby typu A. W czasie wizyty kontrolnej środki te nie były jednak w pełni wdrożone.

(4) W czerwcu 2011 r. Komisja przeprowadziła audyt sprawdzający.

(5) W jego rezultacie ustalono, że stosowany jest prawidłowo wdrożony system kontroli i plan monitorowania, a od czasu wizyty kontrolnej z 2009 r. odnotowano poprawę.

(6) Z drugiej jednak strony, w dalszym ciągu nie są zadowalające środki ochronne wdrożone w zakresie potencjalnego zakażenia żywych małży wirusem zapalenia wątroby typu A. Właściwy organ w Peru pracuje obecnie nad systemem monitorowania, który umożliwiłby wykrycie wirusów w żywych małżach, ale wykorzystywanej metody badania nie można uznać za niezawodną, ponieważ nie została jeszcze zatwierdzona.

(7) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/866/WE.

(8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 5 decyzji 2008/866/WE datę „30 listopada 2011 r.” zastępuje się datą „30 listopada 2012 r.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 307 z 18.11.2008, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 280 z 26.10.2010, s. 59.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

